

nævne, da den midlertidige Ordning bortfalder, indtræder, og jeg nærer det Haab, at vi til den Tid ville være klare med den endelige Ordning. Men skulde dette slaa fejl, ere vi ikke derfor paa bar Bund; thi saa have vi den nuværende Ordning at falde tilbage paa. Dog vil jeg sige, som jeg sagde oppe i Landstinget, at saa vidt det staar til mig, vil jeg naturligvis ikke benytte den nuværende Ordning paa en saadan Maade, at jeg foregriber en ny endelig Ordning Ikrafttræden.

Da nu altsaa dette Forslag indeholder, hvad man i Øjeblikket kan blive enig om, og hvad der i Øjeblikket har praktisk Betydning, nemlig den midlertidige Ordning fra 1. April, og da der ikke er nogen paatrængende Nødvendighed for at lovgive om det, de 3 Paragraffer omhandlede, tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Jens Busk: Tiden er jo langt fremskreden, og vi skulde gerne — antager jeg — i dette Møde være færdige med dette Forslag, og efter at den ærede Minister har udtalt sig, kan jeg udtale mig ganske kort. Dette Kommissariespørgsmaal har mange Gange været forhandlet her i Salen, navnlig ved Finanslovens 1ste Behandling, og der er anket over den nuværende Ordning. Dette har ført til, at i forrige Samling den daværende Minister for offentlige Arbejder (Hage) her i Tinget fremsatte et Lovforslag om en anden Ordning af Kommissarieforholdet. Dette Lovforslag var i det væsentlige bygget over et Forslag, der i Jernbanekommissionen var stillet af Landstingets nuværende ærede Formand og tiltraadt af et Flertal. Lovforslaget blev her i Tinget henvist til Finansudvalget, der foreslog et Par mindre Ændringer, hvoraf den ene angik Lønningen og den anden Bestemmelsen om, at den ene af Kommissarierne skulde bo i Aarhus. I det væsentlige tiltraadte Udvalget og Tinget Regeringens Forslag. I Landstinget naaede det ikke at blive behandlet til Ende, og saa har den ærede nuværende Minister handlet saa loyalt, som han kunde mod Folketinget, ved at tage dettes Forslag og forelægge det for Landstinget i Aar. Landstinget har sløjft de 3 første Paragraffer, men beholder den fjerde og sidste, som er den væsentligste.

Det, der nu kommer ud af Loven, er, at fra 1. April 1910 bortfalder de Kommissariater, som de 3 Amtmænd for Tiden

have; at fra 1. April 1906 synker Kommissarius ved de sjællandske og fynske Statsbaner og Kommissarius ved de jyske Statsbaner ned til en rimelig Løn, som er anført i Loven, og at alle de Baner, som nu bestyres af en Mand i Trafikministeriet, skulle de fra 1. April ogsaa bestyre uden at modtage noget særligt Vederlag derfor. Jeg er overbevist om, at naar dette Lovforslag er vedtaget, tjener Staten mellem 20 og 30,000 Kr. aarlig foruden den Fordel, Statskassen vil faa, naar vi naa 1910. Det er en Ordning, som vi ikke kunne have noget imod. Jeg vil derfor paa det bedste anbefale Lovforslaget, da jeg tror, det er et vældigt Fremskridt, og der ikke derved er foregrebet noget. Naar vi naa 1910, kunne vi lovgive om dette Forhold uden at generes af andre end de to Kommissarier, vi nu have. Maaske der er kommet andre i Stedet — det kan jeg ikke vide noget om. Men der er ikke foregrebet noget, og jeg kan derfor anbefale Lovforslaget.

Christian Rasmussen: Uagtet dette Lovforslag er kommet tilbage til os i en meget stærkt barberet Skikkelse, kan jeg i Tilslutning til det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) anbefale, at man vedtager det, som det nu foreligger. Jeg kan gøre det saa meget mere, som vi herved naa det, man væsentligst havde tilsigtet med den Lov, vi i Fjor vedtog.

J. J. Jensen: Jeg skal ogsaa tillade mig paa mine Partifællers Vegne at anbefale Vedtagelsen af dette Lovforslag. Vi skulde vist lidt tiere lægge os efter at lave Lovforslagene lidt kortere. Det lader til, at naar man skærer en Del af Paragrafferne bort, bliver der skøn Enighed om Resten. I hvert Fald er det et Fremskridt, der her gøres, og selv om man kunde have ønsket, at man havde taget Skridtet fuldt ud og allerede paa dette Tidspunkt havde faaet to Kommissarier, maa vi haabe, at vi, naar vi naa 1910, have faaet hele denne Sag ordnet til fuld Tilfredshed. Saa maa vi vel nøjes med at sige: lad os tage det, som her foreligger.

Børntsen: Det har jo været forbundet med adskillige Vanskeligheder at naa til det Resultat, man nu er naaet til i det andet Ting, og som den højtærede Minister har givet sin Tilslutning. Angaaende selve Spørgsmaalet om at bibeholde to Kommissarier og de Lønninger, der foreslaas for disse, kan jeg ikke gøre nogen